

været inde på, der ikke får nogen betydning for, hvornår man kan opnå statsborgerskab, hvis vi ikke ændrer § 3, og det er det, vi gør nu.

Hvis man har begået kriminalitet, og det er uanset hvilken type, det kan være den grove, det kan være den mindre grove, så kan man ikke benytte sig af erklæringsreglerne. Så skal man via Folketingets Indfødsretsudvalg, så skal man via lov. Og der er ens karenperiode afhængig af længden af den straf, man har fået ved domstolene. Og sådan er det, vi ønsker. Jeg kan ikke forstå hr. Søren Søndergaard vil prøve at skabe et billede af, at det her er vanskeligt at forstå. Det er ikke så vanskeligt at forstå, og jeg synes sådan set heller ikke, hr. Søren Søndergaard normalt plejer at have svært ved at forstå selv mere kompliceret stof end det her.

Reglerne for naturalisation står fortsat. Dem bliver der ikke ændret på, sådan er det.

Søren Søndergaard (EL):

Man skal bare holde op med at sige, at det er sådan en særlig ting, man opretholder for dem, der ikke begår kriminalitet. Sagen er, at der let kan konstrueres eksempler, hvor to personer, der har været nøjagtig lige lang tid i landet, og den ene har begået en lille lovovertrædelse, der giver f.eks. 2 års karenstid eller 1 års karenstid, så kan den person få dansk statsborgerskab gennem Folketinget hurtigere end den person, der vælger at gøre det via erklæring. Det er altså et paradoks, som jeg ikke forstår, og som jeg ikke synes er særlig hensigtsmæssigt. Og det er en kendsgerning, som ministeren kommer til at bekræfte under udvalgsbehandlingen. Hvis det er det, der har været meningen fra Venstre og Konservatives side, kan de jo sige det. Men det er ikke det, de rejser rundt og påstår.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Ja, men det er da rigtigt – til hr. Helge Adam Møller – at køre for stærkt er da også en handling, som man ikke kan acceptere.

Men det, man gør med det her forslag, er faktisk at straffe en hel masse mindre forhold, som man kommer til at gøre, men som kommer til at betyde, at en gruppe unge, som faktisk er danskere langt hen ad vejen, bliver udsat for et ekstra pres, for hvis de kommer til at dumme sig en lille smule, får de en ekstra straf. Det er, hvad vi kalder diskrimination af nogle unge, som ellers normalt fungerer godt i det danske

samfund. Det er det, vi laver med det her forslag. Derfor er det helt uspiseligt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Knud Erik Hansen som ordfører.

Knud Erik Hansen (SF):

Dette handler om fire forslag, og jeg vil udelukkende kommentere lovforslag nr. L 151, men samtidig også sige, at vi ikke kan støtte nogen af de andre. Men kommentarerne til lovforslag nr. L 151 skulle også dække de øvrige forslag.

Det, vi snakker om her, er en gammel ret, som faktisk går 100 år tilbage, hvor man har ret til at blive dansk statsborger ved erklæring. SF synes, det er en flot skik, at man anerkender, at børn og unge, der haft en væsentlig del af deres opvækst i Danmark, reelt er blevet danske medborgere, og at de år, hvor man er barn og ung, er meget vigtige år i et menneskes liv, hvor man i høj grad formes af de omgivelser, man går i.

De unge, vi her snakker om, er vokset op i Danmark, og de er generelt mere danskere, end de er tyrkere og pakistanere, eller hvilken nationalitet deres forældre nu har. Dansk er deres hovedsprog. Deres forældres sprog er ofte et andet sprog, som de i mange tilfælde ikke engang behersker fuldt ud. Så den gruppe, vi snakker om, er reelt medborgere, der er danskere, uanset de ikke er det formelt.

Derfor har der været god fornuft i den gamle lovtradition, som var ubetinget. Det var oven i købet sådan tidligere, at man ikke engang skulle erklære det. Det var noget, man fik ganske automatisk. Det var et godt udtryk for, at vi også i Danmark sagde, at vi havde et ansvar for børn og unge, der er vokset op i Danmark. Men sådan skal det åbenbart ikke være mere. Nogle få måneders oprørthed over nogle få udlændinge, der har begået kriminalitet, også alvorlig kriminalitet, som selvfølgelig skal straffes, skal åbenbart ødelægge den regel.

Information beskrev for et par dage siden en sag med en tysk statsborger, der levede i Sønderjylland. Han fik en flerårig dom for at sælge amfetamin, og efter de normale regler skulle han have været udvist af landet. Det blev han faktisk ikke. Domsmandsretten vurderede, at han ikke kunne udvises, for han var en del af det tyske mindretal – og så er man jo dansker. Men sådan vurderer vi åbenbart ikke, hvis forældrene kommer fra Palæstina, Tyrkiet eller Irak, og dermed er diskriminationen i dette lov-